

π. ΛΙΒΥΟΣ

ΓΙΝΕ

...αυτό που είσαι, μπορείς
και αντέχεις

ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΗ: 10.000 ΑΝΤΙΤΥΠΑ



ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Γίνε... αυτό που είσαι, μπορείς και αντέχεις**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: π. Λίβυος

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Άννα Μαράντη

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Θάνος Κακολύρης

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ελένη Σταυροπούλου

© π. Χαράλαμπος Λίβυος Παπαδόπουλος, 2023

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2023

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2023, 10.000 αντίτυπα

ISBN 978-618-01-5298-2

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής άδειας του εκδότη κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | Publishers since 1979

Έδρα: Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 | Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr
psychogios.gr

π. ΛΙΒΥΟΣ

ΓΙΝΕ

...αυτό που είσαι, μπορείς
και αντέχεις



Γίνε εσύ

Ο Χριστός δε ζήτησε την τελειότητα αλλά την αυθεντικότητά μας. Η τελειότητα δεν ανήκει στον κόσμο τούτο, ούτε στον άνθρωπο, αλλά μονάχα στον Θεό. Ο άνθρωπος δεν μπορεί να είναι τέλειος γιατί είναι κτιστός και θνητός. Κάθε προσπάθεια στον κόσμο αυτό να συναντηθούμε με την τελειότητα καταλήγει σε νεύρωση.

Κουβαλάμε τον θάνατο
αλλά διψάμε την αιωνιότητα.
Ζούμε στη γη λαχταρώντας τον ουρανό.
Δε μας χωράει ο θάνατος γιατί
πλαστήκαμε για την αθανασία.

Ας βγούμε λοιπόν από το άγχος της νευρωτικής τελειότητας. Ας φύγουμε από την τοξική ενοχή που μας βρίσκει συνεχώς ανίκανους και άχρηστους. Ας αγκαλιάσουμε αυτό που «είμαστε» κι εκείνο που πραγματικά μπορούμε να «γίνουμε».

Διότι μονάχα ένας άνθρωπος που ζει
με ευγνωμοσύνη στο παρόν μπορεί
να διαμορφώσει ένα υπέροχο αύριο.

Η τελειότητα δεν είναι ανθρώπινη συνθήκη ούτε πραγματικότητα της παρούσας φάσης ζωής. Όταν ο Χριστός μάς λέει να γίνουμε τέλειοι, όπως τέλειος είναι κι ο Θεός,* δεν αναφέρεται στη δική μας τελειότητα, διότι αυτή δεν μπορεί να υπάρξει σε έναν κόσμο σημαδεμένο από τον χρόνο και τον θάνατο. Στην ουσία μάς προσκαλεί να μετέχουμε στην τελειότητα του Θεού. Μια συνθήκη που πραγματοποιείται κάθε φορά που επιλέγουμε την αγάπη, την ευχαριστία και το φως. Ας πάψουμε να παλεύουμε με τον φόβο και τις ενοχές, με το άγχος του «τέλειου βίου» που κυματίζει ως άγρια θάλασσα μέσα στον νου μας και διεκδικεί να ναυαγήσει τις ζωές μας.

Σπάσε τα κύματα που βουλιάζουν
την ηρεμία και ησυχία του νου σου και
βυθίζουν την καρδιά σου στην απελπισία.
Μην επιτρέπεις σε σκέψεις, σε λογισμούς
και φωνές προγονικές να σε καταστήσουν
ναυαγό στα ακρογιάλια της ζωής σου.

* «Ἐσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὡσπερ ὁ πατήρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειος ἐστίν». (Ματθ. 5, 48)

Δεν είσαι τέλειος κι αυτό δεν είναι κακό.

Δεν είσαι τέλεια και αυτό δεν είναι άσχημο. Δεν είναι κανείς τέλειος κι αυτό είναι ανθρώπινο. Η τελειότητα ανήκει στον Θεό και όχι στους ανθρώπους.

Πάψε να τυραννάς και να τυραννιάσαι. Να πνίγεσαι και να πνίγεις όσους είναι γύρω σου. Ελευθερώσου από την ψευδή απαίτηση και τυραννία της τελειότητας. Ο Θεός ξέρει τι μπορείς και αντέχεις, σε γνωρίζει πριν εσύ υπάρξεις, την πορεία και την ιστορία της ζωής σου, και δεν έπαψε ποτέ να σ' αγαπά και να σε καρτερά στη Βασιλεία Του.

Δεν είσαι τέλειος ούτε θα γίνεις, τέλειος δεν είναι κανείς γύρω σου. Μη φαντασιώνεσαι ότι κάπου, κάποια ή κάποιος είναι απόλυτα σωστός και καθαρός, υγιής και άρτιος. Μετέχουμε σε έναν πανέμορφο κι ευλογημένο κόσμο αλλά όχι τέλειο. Γι' αυτό και με όλη την ύπαρξή μας περιμένουμε την Έσχατη φανέρωση του σχεδίου του Θεού. Μια νέα ζωή απόλυτης χαράς, ενότητας και αγάπης.

Μέχρι τότε, όμως, θα ζούμε σε ένα σώμα και μια ψυχή που πέφτει και σηκώνεται, που ματώνει και χαριτώνεται, που πότε αντικρίζει το σκοτάδι της και πότε το φως που φέρει μέσα της. Δεν είναι πρόβλημα η αμαρτία αλλά η αμετανοησία. Δεν είναι αδιέξοδο η πτώση αλλά ότι δε θέλουμε να σηκωθούμε. Δεν είναι παράδοξο να κάνεις λάθος αλλά να μην το αποδέχεσαι. Δεν είναι φρικτό να λερώνεσαι αλλά να μη θέλεις τον καθαρισμό σου.

Ο Χριστός δε ζητάει την τελειότητά μας
αλλά την αυθεντικότητά μας. Ζητάει
να είμαστε αληθινοί και τίμιοι με αυτό
που ζούμε και πράττουμε. Με τους
ανθρώπους γύρω μας και τον ίδιο τον Θεό.

Μην προσπαθείς να φανείς κάτι που
δεν είσαι γιατί απλώς γελοιοποιείσαι.

Μην προσπαθείς να κρυφτείς απ' αυτό
που συμβαίνει γιατί θα το συναντάς
διαρκώς μπροστά σου, απαιτητικό
και πολλές φορές βίαιο.

Θα σκοντάφτεις πάντα πάνω
σε αυτό που έκρυψες.

Θα σε κυνηγάει αυτό που προσπαθείς
να αποφύγεις.

Κοιτάξου και συναντήσου με εκείνο που σε ταλαιπωρεί, το πάθος, την εξάρτηση, την αδυναμία, τον φόβο και την ανασφάλεια, κι άνοιξε έναν διάλογο ειλικρίνειας μαζί τους. Γίνε αυθεντικός.

Μονάχα όταν κουβεντιάσουμε με τις πληγές μας ελπίζουμε στη θεραπεία μας.

Το τραύμα είναι μια ιστορία που πρέπει ξανά και ξανά να διηγηθούμε, να αγκαλιάσουμε, να φωτίσουμε, μέχρι η ψυχή μας να βρει τη δύναμη εκείνη που χρειάζεται για να σταθεί πάνω από το κενό και το χάος. Η ψυχή θέλει μια άλλη ιστορία δυναμική, ένα όνειρο πάνω στο οποίο θα χτίσει τη θεραπεία της. Στην ανθρώπινη φύση ταιριάζει το όνειρο πέρα και πάνω από την πραγματικότητα.

Είναι η θεϊκή μας καταγωγή που μας επιτρέπει να διαμορφώνουμε την πραγματικότητά μας. Να ονειρευόμαστε πέρα από τον χρόνο και τον χώρο, και να προσευχόμαστε για την ελευθερία μας από τις τραυματικές εμπειρίες τού χθες.

Μπορούμε να σταθούμε πάνω από το χάος των συγκρούσεων και των αντιφάσεων, πάνω από τα ψυχικά μας τραύματα και τις πληγές μας. Μπορεί η κόλαση να γίνει παράδεισος όταν επιτρέψουμε στον Θεό να ονειρευτεί μέσα μας. Κι όταν ο Θεός ονειρεύεται μέσα σε έναν άνθρωπο, τότε σκορπάνε οι εφιάλτες και γεμίζουμε φως, πίστη και ελπίδα.

Ξέρω ότι μέσα σου προβάλλει μια αντίσταση. Μια φωνή ακούγεται από το βάθος του «εγώ» να σου φωνάζει: «Αυτά δε γίνονται, αυτά είναι παραμύθια...» Δεν είναι δική σου όμως αυτή η φωνή. Μάθε να αναγνωρίζεις τις φωνές των προγόνων σου από τη φωνή της ψυχής σου. Τα θέλω των άλλων από τις δικές σου επιθυμίες. Τα όνειρά σου από τους εφιάλτες που σου κληροδότησαν.

Φόβοι, ενοχές, ανασφάλειες, τοξικά συναισθήματα, καταστροφική σκέψη, στερεότυπα, νοητικά αδιέξοδα και περιορι-

σμοί, ιερό και βέβηλο, ηθικό κι ανήθικο και όλες αυτές τις συγκρουσιακές δυσωδίες σου τις εμφύτευσαν, δεν είναι δικές σου. Δεν ανήκουν σε σένα και στη θεϊκή σου φύση. Είναι όλα γεννήματα και κληροδοτήματα ενός δυστυχισμένου πολιτισμού. Ενός πολιτισμού νεκρού. Μιας ζωής δίχως όνειρο, πίστη, φως, επιθυμία και βούληση.

Χιλιάδες εκατομμύρια ψυχές έφυγαν από αυτόν τον κόσμο δίχως να καταλάβουν τον λόγο για τον οποίο ήρθαν. Δίχως να αντιληφθούν ότι ήταν εικόνες του Θεού, πλάσματα φτιαγμένα για το αιώνιο και το φως. Έζησαν ως νεκροί. Δε μεγάλωσαν ποτέ αυτό που ο Θεός τούς έδωσε, δε μέτρησαν σωστά το μπόι τους, αυτό που ήταν και μπορούσαν να γίνουν. Αυτό είναι η κόλαση, έλεγε ένας σοφός, «την ώρα που πεθαίνεις να συναντήσεις τον άνθρωπο που θα μπορούσες να έχεις γίνει και δεν τόλμησες ποτέ...»

Ο Χριστός απευθύνεται σ' έναν νέο άνθρωπο που ακούει τον Λόγο του και ζητάει να τον ακολουθήσει, λέγοντάς του ότι, εάν θέλει να είναι μαζί του, θα πρέπει να αφήσει τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους. Τι εννοεί άραγε με αυτή την αινιγματική αλλά και σκληρή κουβέντα; Ο νέος αυτός πλησιάζει τον Χριστό γοητευμένος από τον Λόγο του, και του ζητάει να τον ακολουθήσει αλλά αφού πρώτα του επιτρέψει να θάψει τον νεκρό πατέρα του. Ο Χριστός όμως δε δέχεται, απαντώντας του: «Εάν θέλεις να με ακολουθήσεις θα το κάνεις “τώρα”». Αφήνοντας τους νεκρούς να θάψουν τους νεκρούς τους». Για ποια νέκρα άραγε μιλάει εδώ ο Χριστός; Σαφέστατα για τη νέκρα των ψυχών. Την ύπνωση. Τη ζωή που αγνοεί την αλήθεια, που ζει με ψευδαισθήσεις, ναρκωμένα σε εικονικές πραγματικότητες και ψευδείς ανάγκες. Ναι, είμαστε όλοι νεκροί.

Είμαστε νεκροί όσο δεν αντιλαμβανόμαστε
ότι η ζωή μας μυρίζει θάνατο.
Νεκρές σκέψεις, νεκρά συναισθήματα,
όνειρα και σχέσεις.

Τα πάντα μυρίζουν θάνατο, άγχος,
φόβο κι ενοχή.
Ασυγχώρητες πλευρές του εαυτού μας
διαμορφώνουν σκηνικά πολέμου
και βίας μέσα κι έξω από εμάς.
Η ψυχή και η γη μας μυρίζουν μπαρούτι
και αίμα, γιατί μέσα μας δεν υπάρχει
ειρήνη και συγγνώμη.
Ό,τι ζούμε στην καθημερινότητά μας
είναι μια αντανάκλαση εκείνου
που υπάρχει στην ψυχή μας.
Ο θάνατος μας νικάει γιατί μισήσαμε
τη ζωή.
Υποφέρουμε γιατί ποτέ δε συγχωρήσαμε
τον εαυτό μας.

Δηλαδή δεν κάναμε ειρήνη με τον Θεό μέσα μας.

Πρέπει να βιώσουμε την αγάπη και τη συγχώρεση του Θεού. Να ζήσουμε μέσα στην καρδιά μας και στην πιο βαθιά κι αθέατη πλευρά της ψυχής μας την παραβολή του Ασώτου Υιού. Να γεμίσει ζωή κι επιθυμία κάθε κύτταρο της ύπαρξής μας. Να αναστηθούμε και να αφυπνιστούμε. Να συνδεθούμε με τον πραγματικό εαυτό μας, την αληθινή θεϊκή φύση μας, και να πάψουμε να ζούμε με μάσκες και προσωπεία, αναπαράγοντας μοτίβα και πρότυπα ζωής που δε μας ανήκουν. Διότι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει θάνατος για εκείνο που γνώρισε την Αλήθεια, αλλά μετάβαση, ένα πέρασμα από τον χώρο των αινιγμάτων στην αλήθεια των πραγμάτων. Ο θάνατος μετά Χριστόν είναι μια διάβαση σε αυτό που κληθήκαμε να είμαστε εξαρχής, όντα σε πλήρη κοινωνία με τον Θεό και το κάλλος Του. Δηλαδή με το Φως. Το φως υπάρχει μέσα μας. Είμαστε μια αντανάκλαση του Θείου. Απλώς πρέπει να καθαρίσουμε τον καθρέφτη της ύπαρξής μας για να φανεί εκείνο που πραγματικά είμαστε και μπορούμε να γίνουμε.

«...Ο άνθρωπος είναι φτιαγμένος
κατ' εικόνα Θεού, ο άνθρωπος είναι
ο καθρέφτης του Θείου. Γνωρίζει τον Θεό
γνωρίζοντας τον εαυτό του, βλέπει
τον Θεό ν' αντανakλάται στην καθαρότητα
της δικής του καρδιάς.

Η διδασκαλία της δημιουργίας του ανθρώπου σύμφωνα με την εικόνα σημαίνει ότι μέσα σε κάθε άνθρωπο –μέσα στον πιο αληθινό κι εσωτερικό εαυτό του, που συχνά ορίζεται ως «βάθος καρδιάς» ή «έδαφος της ψυχής»– υπάρχει ένα σημείο άμεσης συνάντησης και ένωσης με τον Άκτιστο. “Η βασιλεία του Θεού εντός υμών εστιν” (Λουκ. 17, 21)...»

Κάλλιστος Γουέαρ

Ναι, λοιπόν, μπορούμε να γίνουμε αυτό για το οποίο πλαστήκαμε και μας φανέρωσε ο Χριστός με όλη τη ζωή και την παρουσία του. Μπορούμε να περάσουμε από τον θάνατο στη ζωή, όταν αναλάβουμε το κόστος και την ευθύνη του σταυρού μας. Δηλαδή των επιλογών μας και των αποτελεσμάτων τους.

Για να συναντηθώ με το φως μέσα μου, για να περάσω από τον θάνατο στη ζωή, πρέπει να αρνηθώ το ψέμα. Πρέπει να αφαιρέσω μάσκες και ρόλους στο θέατρο των σκιών και των ψευδαισθήσεων. Να αποκτήσω επίγνωση ότι αυτή η πραγματικότητα που ονομάζουμε ζωή δεν είναι η αλήθεια των πραγμάτων και των προσώπων. Πρέπει να πάψω να ταυτίζομαι απόλυτα με αυτό που κοιτάζω διότι δεν είναι η απόλυτη αλήθεια εκείνου που υπάρχει. Να μην ταυτίζομαι με αυτό που κάνω γιατί δεν είμαι εγώ, αλλά ένας ρόλος στο σύνολο των ψευδαισθήσεων. Να μην ταυ-

τίζομαι με αυτό που σκέφτομαι ή νιώθω, γιατί δεν είμαι εγώ αλλά οι άλλοι, τα πρέπει και τα μη, οι νόμοι και οι απαγορεύσεις τους, η δική τους οπτική σε αυτό που ονομάζουμε ζωή.

Ο κόσμος όπως τον αντιλαμβανόμαστε
είναι ένα αφήγημα που μας έμαθαν
κάποιοι άλλοι, προτού εμείς αποκτήσουμε
συνείδηση των πραγμάτων.

Είναι τελικά αυτό που ζούμε η απόλυτη αλήθεια ή το αφήγημα κάποιων άλλων για τον κόσμο; Ο Απόστολος Παύλος αναφέρει με απόλυτο τρόπο ότι η ζωή αυτή, ο κόσμος αυτός όπως τον αντιλαμβανόμαστε και τον ζούμε, δεν είναι η αλήθεια των πραγμάτων αλλά μια αντανάκλαση, ένα καθρέφτισμα. Η αλήθεια είναι Εσχατολογική πραγματικότητα. **«Βλέπομεν γαρ άρτι δι' εσόπτρου εν αινίγματι, τότε δε πρόσωπον προς πρόσωπον· άρτι γινώσκω εκ μέρους, τότε δε επιγνώσομαι καθώς και επεγνώσθην»** (Προς Κορινθίους Α' 13, 12). Μετάφραση: *Τώρα βλέπουμε τα πράγματα θαμπάσαν μέσα από καθρέπτη, τότε όμως πρόσωπο με πρόσωπο θα δούμε τον Θεό. Τώρα γνωρίζω μόνο ένα μέρος από την αλήθεια, αλλά τότε θα έχω πλήρη γνώση, όπως ακριβώς γνωρίζει και εμένα ο Θεός. Τότε θα αποκτήσουμε επίγνωση για όλα εκείνα που συνέβησαν στη ζωή μας και στην ιστορία του κόσμου, αλλά αδυνατούσαμε να καταλάβουμε. Τότε θα δούμε την πραγματικότητα μέσα στην οποία ζούσαμε αλλά δεν μπορούσε η νεκρωμένη συνείδησή μας να αντιληφθεί και να ερμηνεύσει.*

Εύλογα θα ρωτούσε κάποιος: «Και πώς μπορώ να αφυπνιστώ;» Δεν υπάρχει μια απάντηση για όλους ως συνταγή. «Κάνε εκείνο

και θα αφυπνιστείς». Η ζωή του πνεύματος και της αλήθειας δε λειτουργεί ντετερμινιστικά. Δεν κάνει πάντα ένα κι ένα δύο, αλλά μπορεί και τέσσερα. Κανείς δεν ξέρει την ώρα και τη στιγμή της φώτισής του, του ανοίγματος στην Αλήθεια, της Κατάληψής του από το Άγιο Πνεύμα. Το Πνεύμα του Θεού φωτίζει τον οποιονδήποτε άνθρωπο όποτε θέλει κι όπως θέλει. Το κυριότερο, δε ρωτάει τους ανθρώπους της θρησκείας. Όλους εκείνους που πιστεύουν ότι έχουν τον Θεό στο τσεπάκι τους και τον διατάζουν. Γι' αυτό αλλιώς τα υπολογίζουμε κι αλλιώς τα πράγματα συμβαίνουν. Θυμάμαι έναν Αγιορείτη μοναχό που συνήθιζε να λέει: Όταν πεθάνω κι ο καλός Θεός με σώσει, θα βρεθώ μπροστά σε τρεις εκπλήξεις: α. ότι ο Θεός με έσωσε παρά τις μεγάλες αμαρτίες μου, β. ότι δε θα δω στον παράδεισο αυτούς που περίμενα να δω και γ. ότι θα δω τελικά όλους εκείνους που δεν περίμενα να είναι εδώ.

Εάν όμως καταχρηστικά τολμήσουμε να διαμορφώσουμε έναν δρόμο πνευματικότητας πάντα με αναφορά το πρόσωπο του Χριστού και τον Λόγο του, θα λέγαμε τα εξής:

- Μάθε να αγαπάς και να δίνεσαι.
- Να είσαι απλός και ταπεινός.
- Να ευχαριστείς για κάθε καλό και κακό που έρχεται στη ζωή σου.
- Να βλέπεις κάθε δοκιμασία ως ευκαιρία φώτισης και εξέλιξης.
- Να προσεύχεσαι.
- Να σιωπάς και να ησυχάζεις τον νου σου.
- Να νιώθεις, να ακούς και να αγαπάς το σώμα σου.
- Να ζεις στο τώρα και παρόν της ζωής σου.
- Να χαίρεσαι και να αναδεικνύεις κάθε όμορφο που βλέπεις μέσα και γύρω σου.

- Να ονειρεύεσαι και να επιθυμείς.
- Να τολμάς και να ζητάς. Να χαίρεσαι και να δοξάζεις.
- Να έχεις αξίες και να τις προτεραιοποιείς.
- Να κάνεις θυσίες για ό,τι αγαπάς και αξίζει.
- Να λες «όχι» για να πεις σημαντικά «ναι».
- Να βλέπεις πίσω από αυτά που ακούς και αντιλαμβάνεσαι. Να πιστεύεις στην έσχατη και όχι παροδική αλήθεια των πραγμάτων.

Είναι σημαντικό να αντιληφθούμε ότι στη ζωή αυτή δεν υπάρχει άνθρωπος δίχως τραύματα. Όμως αυτό ενώ μας πληγώνει δε μας ακυρώνει. Δε ματαιώνει τον λόγο για τον οποίο ήρθαμε στη ζωή. Ο Χριστός ήρθε για να μη χαθεί κανείς. Αρκεί να το θελήσουμε, να το ονειρευτούμε και να δράσουμε. Άρα κάθε τραύμα μπορεί να γίνει θαύμα.

Δίχως τραύματα δε θα υπήρχαν θαύματα
και δίχως τους τραυματισμένους δε θα
υπήρχε ομορφιά. Μονάχα εκείνος που
πόνεσε ομόρφυνε. Έκλαψε και έλαμψε.

Ο πόνος γκρεμίζει τα ψεύδη του «εγώ». Το ψέμα μέσα στο οποίο ζούμε και αποκαλούμε ζωή. Όχι, δεν είναι αυτή η ζωή την οποία μας χάρισε ο Θεός. Αυτή είναι η αντανάκλαση μιας πραγματικότητας που φανερώνει όλα αυτά που έχουμε μέσα μας. Και μέσα μας κουβαλάμε πεποιθήσεις που δε μας ανήκουν, μορφές, σκέψεις και αντιδράσεις που δεν είναι συμβατές με αυτό που ο Θεός θέλησε για εμάς. Μας μικραίνουν και φυλακίζουν, μας πε-

ριορίζουν σε μια ζωή που μυρίζει θάνατο. Γιατί το φοβερό δεν είναι ότι πεθαίνουμε αλλά ότι δε ζήσαμε ποτέ. Ο θάνατος είναι φοβερός όταν δε ζεις την αλήθεια για την οποία δημιουργήθηκε. Όταν δεν ακολουθείς τον δρόμο που σου ανήκει. Όταν δε συναντιέσαι ποτέ με τον άνθρωπο που θα μπορούσες να γίνεις και φοβήθηκες. Αυτός είναι ο θάνατος. Όταν δεν μπορείς να νιώσεις ότι μέσα σου ζει ο ίδιος ο Θεός κι εσύ αρνείσαι να συναντήσεις το μεγαλείο Του.

«Ο κόσμος είναι όπως εσύ ο ίδιος τον ονειρεύεσαι· ένας καθρέφτης. Εκεί έξω, θα βρεις την αντανάκλασή σου, τον κόσμο που εσύ έχεις δημιουργήσει, τον κόσμο που εσύ έχεις ονειρευτεί. Εκεί έξω, δεν μπορείς να βρεις παρά τον εαυτό σου! Βγες λοιπόν έξω στον κόσμο και ανακάλυψε ποιος είσαι. Ταυτόχρονα θα ανακαλύψεις πως οι άλλοι είναι ο καθρέφτης του ψέματος που ζει μέσα σου, των συμβιβασμών σου και της άγνοιάς σου. Άλλαξε... και ο κόσμος θα αλλάξει...»

Μην **ΠΕΘΑΝΕΙΣ** προτού γίνεις αυτό για το οποίο **ΓΕΝΝΗΘΗΚΕΙΣ**.
Μην πεθάνεις προτού συναντήσεις τον **ΑΝΘΡΩΠΟ**
που θα μπορούσες να **ΓΙΝΕΙΣ**.

Μάθε τι **ΕΙΣΑΙ**, τι **ΜΠΟΡΕΙΣ** και τι **ΑΝΤΕΧΕΙΣ**.
Στη **ΖΩΗ** δε γίνεται αυτό που λέμε
αλλά εκείνο που πιστεύουμε **ΒΑΘΥΤΕΡΑ** για εμάς.

Τα πάντα είναι ιστορίες και αφηγήσεις.
Άλλαξε την **ΑΦΗΓΗΣΗ** που έχεις για εσένα και θα αλλάξει η **ΖΩΗ** σου.
Πες μια **ΝΕΑ** δυναμική **ΙΣΤΟΡΙΑ** για σένα.

Συνάντησε τον **ΗΡΩΑ** μέσα σου, τα χαρίσματα και τις ικανότητές σου.
ΣΠΑΣΕ τις περιοριστικές πεποιθήσεις.

ΣΥΝΔΕΙΣΟΥ με την αλήθεια σου, το φως, τον Θεό που κουβαλάς.
Μην κοιτάς τι έπαθες αλλά τι **ΜΠΟΡΕΙΣ** να κάνεις.

Στα λάθη σου δες τις κρυμμένες **ΔΥΝΑΜΕΙΣ** σου.
Στις δοκιμασίες τις **ΚΑΜΟΥΦΛΑΡΙΣΜΕΝΕΣ** ευκαιρίες.
Σήκω και πες ξανά την ιστορία σου με πείσμα, πάθος και **ΔΙΨΑ** για ζωή.

Σίγουρα **ΜΠΟΡΕΙΣ** πολύ περισσότερα από εκείνα που σου είπαν
και σε προγραμμάτισαν.

ΓΙΝΕ αυτό που **ΜΠΟΡΕΙΣ** και δεν έγινες ακόμη.



Εκδόσεις **ΨΥΧΟΓΙΟΣ**
p s y c h o g i o s . g r



ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 29461